

Kokun Üzerimden Gitmedi

– keskin2011 · 30 Eylül 2014

gözlerine baktığımda çok şey anlatırdı
yaşanmamışlıkları bana yaşatırdı
aldığım her nefeste seni soluyorum
sanki bir rüyadayım
seni yaşıyor seni hissediyorum içimde
kaplıyor içimi korkular
sabah olacak rüya bitecek endişesiyle
uyanmak istemiyorum
seni yaşamak seninle sabahı etmek
yaşamın anlamıymış meğer
uzaktan da olsa sevebilmek
dokunmak okşamak kokunu içime çekmek
eter değil aşk kokun bayıltan
beni kendimden geçiren
bizi birbirimize bağlayan
bağın adıdır aşk
incinmemiş yıpranmamış
yorgun düştü sevdam bu yolda
kırıldı kolum kanadım
hasretinden özleminden yanıyorum
gel de dindir acılarımı
tuz basma gönül yarama
mahkum etme beni sensiz anılara
gerçeğim ol
dokunduğum okşadığım kara sevdam
her karanlık çıkar mı aydınlığa
söyle ulaşır mıyım sana
karşılar mısın beni gülerek
özlemlerime son ver ben de özledim diyerek
sarıl boynuma hasretle
ellerimiz birleşsin ayrılmamacasına
kokun dolsun içime
ısıt tüm benliğimi sar beni
diner içimdeki hasret belki
seni ne çok sevdiğimi bir bilseydin

kayıtsız kalamaz yanımda olurdun
yanıma geldiğinde geri dönüşün olmayacak
senden ayrılmaya gönlüm elvermez ki
açtım yüreğimi sana yerin artık orası
ölüm bile ayıramaz bizi
ruhumda bedenimde artık yalnız seninle ...

Refik
30.09.2014
İstanbul